

Hálaadó Harangszó

2004. augusztus 29. AZ ÁCSI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG GYÜLEKEZETI LAPJA V. évf. 2. szám

KENYÉR ÉS IGE

A világ láthatatlan, óriási fáján egy nagy érett gyümölcs a Föld. Magva tűz, kérge kő, hamva televény. Ez a televény úgy támadt, hogy tűz és víz elporlasztotta a követ; és ez a por elkeveredett az élet elhalt anyagával, a halál porával.

Mikor a bűnbe esett embert kiűzték a paradicsomból, elhangzott felette az átok: porból lettél és porrá kell lenned; de amíg porrá leszel és megkövÉríted a földet, amelyből vétettél: orcád verítékével egyed a te kenyeredet. Enni kell, e nélkül nem lehet élni; de a kenyérhez munka és törődés kínos útján jut az ember. Mi a kenyér? A táplálékká átalakított világ. A kenyér a földi élet, a természeti élet sákramentuma. A kenyér a testi élet szimbóluma, jegye és pecsétje annak, hogy paradicsomból kiűzött emberek vagyunk, akik orcánk verítékével esszük a mi kenyérünket. Az Ige ezt

mondja: „Nemcsak kenyérrel él az ember!” Krisztus Urunknak ez a harsonázó Igéje megszakítja a paradicsomi átok sűrű ködét, mint a felleget a villám cikázás a. Az ember nem csak test, hanem halhatatlan lélek is, s ezt a lelket nem lehet kenyérrel jÓltartani. Jézus azt mondja: „Én vagyok a mennyei kenyér.” Ha ez így van – márpedig hitünk szerint igaz – akkor többé nem veszedelem az, hogy sok vagy kevés a kenyér. Ha sok: hála szeretet, jóság fakad a testté lett Igéből, ha kevés: alázatos hit, fokozott munka. Testvéreim, szeretet a kenyér, mert veríték, munka, szolgálat és jÓtétemény van benne, szent a kenyér, mert Igévé vált. Az Ige kenyér legyen, hogy a kenyér Igévé váljék. Ez a magyar aratás evangéliuma.

Molnár István
lelkipásztor

A MAGYARORSZÁGI REFORMÁTUS EGYHÁZ ZSINATÁNAK ÁLLÁSFOGLALÁSA HÁZASSÁG, CSALÁD, SZEXUALITÁS

I. A Magyarországi Református Egyház a Szentírás alapján a házasságot, mint egy férfi és egy nő éltre szóló szövetségi kapcsolatát, Isten jó teremtségi rendjének tartja.

Bár a házasság és család intézménye napjainkban megrendülni látszik, mi a hagyományos felfogást megalapozó bibliai kijelentés értelmében valljuk, hogy a családi élet alapja a házasság, melyet Isten gyermekekkel áldhat meg, részesítve a házaseleket ezáltal az élet továbbadásának teremtsői áldásában is.

Ezt a bibliai rendet erősíti meg az a tapasztalat, hogy tartós monogám házasságban teljesebben ki két

személy szeretetkapcsolata. Ez teremt érzelmi, jogi és anyagi biztonságot mind a szülők, mind a gyermekek számára.

Tudatában vagyunk, hogy a gyermekek sokirányú fejlődése leginkább a harmonikus családi légkörben biztosított. Ezért a család a teljes és az egészséges társadalmi élet megalapozója is.

II. Valljuk, hogy a bűn egész emberi természetünket megrontotta, és ez alól nem kivétel a férfi és a nő kapcsolata sem. Ennek következtében a házasság válságba juthat, formálissá válhat, felbomolhat.

Noha a szexualitás Isten ajándéka maradt, eszközévé válhat az önzésnek. A felelőtlen kapcsolatok és önző vágyak gátlástalan kiélése számtalan egyéni és közösségi kárt okoz, (pl. művi abortusz).

Ezért szorítja mederbe Isten törvénye a szexualitást: „Ne paráználkodjál!” Hitvallási irataink szellemében valljuk: e parancsolat pozitív tartalma, hogy tiszta életet kell élnünk a házasságban is. „Mivel testünk és lelkünk egyaránt a Szentlélek temploma, Isten azt akarja, hogy mindkettőt tisztaságban és szentségben megőrizzük. Megtilt tehát mindenféle tisztátlan cselekedetet, magaviseletet, beszédet, gondolatot, kívánságot, és mindazt, ami az embert erre ingerelhetné.”

Korunkban, amelyet a szexualitás korszakának is neveznek, a keresztyének – minden emberrel együtt – nagyobb kísértésnek vannak kitéve, mint azokban az időkben, amikor maga a társadalom ítélte meg szigorúbb normák szerint a fenti parancsolat ellen vétőket.

Nem gondoljuk, hogy a megelőző korszakok, emberei jobbak lettek volna, a mi korunkéi pedig bűnösebbek lennének, hiszen az Ige szerint „mind elhajlottak, valamennyien megromlottak, nincs, aki jót tesz, egyetlen egy sincs”. Mégis kötelességünk felhívni egyházunk és népünk figyelmét olyan aktuális bűnökre, mint pl. a szabad nemi élet, a pornográfia, a prostitúció és a szexuális kizsákmányolás bármely formája, és ezek következményeinek felelőtlen kezelése.

Mindennek tömeges és korlátlan bemutatása és terjesztése különösen gyermekeink személyiségének fejlődésére hat károsan, fertőzi a közerkölcsöt, és kiinduló pontja lehet a bűnözés számos formájának.

Bűnbánattal valljuk meg, hogy a tisztaság és a hűség erényeit egyházunk sem tudja kellő erkölcsi erővel megjeleníteni a világban.

Fájlaljuk és helytelenítjük az egyházunk tagjai és tisztségviselői között is előforduló házassági válásokat., Mégis valamennyi kortársunkkal szolidaritást vállalva hirdetjük Isten kegyelmét, a megtérés evangéliumát és az újrakezdés lehetőségét., Amelyet mind egyéni, mind közösségi életünk erkölcsi megújulása egyetlen lehetőségének tekintünk.

TÁRSADALMI RÉTEGEZŐDÉS AZ ÁCSI REFORMÁTUS EGYHÁZBAN A 19-20-DIK SZÁZAD FORDULÓJÁN

Az 1520-ban alapított, s azóta folyamatosan szolgáló Ácsi Református Egyház múltján végigtekintve azt mondhatjuk, hogy története folyamán végig jó módú gyülekezet volt, noha a 18-dik században

III. Ezzel a lelkülettel szólunk korunknak arról a jelenségéről is, amely a különmeműek élettársi és az egyneműek tartós kapcsolatát a házassággal egyenértékűnek kívánja feltüntetni. Ismeretes előttünk, hogy vannak embertársaink, akik öröklött vagy szerzett hajlamként saját nemükhöz vonzódva képtelenek a teremtési rend szerinti házasságra.+

Magát a hajlamot erkölcsileg nem minősíthetjük. Ezen testvéreinket lelki gondozói tapintattal fogadjuk, mély emberi drámájukat megértéssel és diszkréten kezeljük. Őket az emberi méltóságot sértő, mindenfajta diszkriminatív magatartással szemben kötelességünk megvédelmezni.

Mivel azonban a homoszexuális gyakorlatot, mind az O-, mind az Újszövetség elítéli, s azt a házasságtöréssel egyenlő súlyú bűnnek tekinti, ezért egyházunk az ilyen kapcsolatokat elfogadni nem tudja, ezek egyházi megáldását lehetetlennek tartja.

Mindezekből az is következik, hogy az ilyen életvitel vagy annak propagálása a lelkipásztori és vallásstanári hivatással, valamint az e hivatásokra felkészítő képzéssel és mindennemű egyházi szolgálattal összeegyeztethetetlen.

A házasság és a család védelme érdekében egyházunk kötelessége tiltakozni az ellen is, ha a törvényhozás a házassággal azonos értékűnek kívánja tekinteni a homofil (egynemű) párok együttélését, lehetővé téve számukra gyermekek örökbefogadását.

E tekintetben a magyar Alkotmánybíróság házassági értékeket védő állásfoglalásával és a jelen hatályos családjogi törvény vonatkozó rendelkezéseivel értünk egyet.

IV. A Magyarországi Református Egyház Zsinata tudatában van, hogy állásfoglalása eltér mind a szekularizált társadalom egy részének felfogásától, mind néhány külföldi egyház vélekedésétől, meggyőződésétől. Mindazonáltal állásfoglalásukat mégis – a „jobbra tanítatás” hitvallásos örökségével egyezően – azzal az Igéhez kötött lelkiismereti szabadsággal hozzuk meg, hogy „Istennek kell inkább engedni”, mintsem a korszellemnek.

Budapest 2004. május 6.

gyülekezet társadalmi összetételét. A község felekezeti megoszlása az 1890 évi népszámlálás szerint: református 2541, katolikus 1754, izraelita 156, evangélikus 44. 694 lakott házat számoltak össze, s a községhez 15344 hold föld tartozott.

A jómódúnak ítéltető egyházban azonban már régen évről évre nem sikerült a „restánsok” (hátralékosok, engedményt kérők) számát csökkenteni. Számosan adtak be a presbitériumhoz kérelmet adójuk elengedése vagy mérséklése miatt. Az okok között családi nehézségeket vagy alacsonyabb vagyoni helyzetet említettek, mint a kivetés alapja. Az utóbbival kapcsolatban megemlítjük, hogy a presbitérium az adóztatás alapjául a községi adófékönyvet vette alapul, s ehhez igazította a magáét is. Az egyházi jövedelmek megoszlásánál nem az adó tette ki a legjelentősebb tételt. 1899-ben adóból 404 Ft. 31 krajcár folyt be, míg haszonbérből 2041 Ft. 25 krajcár, adományból pedig 1085 Ft. 31 krajcár.

1890. febr. 12-i bejegyzés:” A presbitérium a hátralékok behajtása iránt szigorú intézkedések foganatba vételét határozta el.” A szigorúságot az is indokolta, hogy az Ácsi Református Egyház új, a kor igényeinek mindenben megfelelő iskola építését határozta el. A várható költség nagy volt, s a pályázat már megjelent a Komáromi Lapokban. (Az iskola felépült, és ma is az oktatás szolgálatában áll.) Az adózás mértékének egyértelművé tétele miatt a presbitérium az adófizetők osztályba sorolását végezte el 1895-ben. Az alábbiak szerint:

I. osztály fizet évenként 40 krajcárt. Bele tartoznak a vagyontalan és az e mellett nem teljesen munkaképtelen öregek, akik gyermekeik vagy rokonaik támogatásával élnek.

II. osztály fizet 80 krajcár párpénzt és 1/4 pozsonyi mérő búzát. Ebbe tartoznak a cselédek, pásztorok, szőlőpásztorok, munkára nem egészen alkalmas öregek, ha nekik bármiféle ingatlan vagyonuk vagy tőkéjük van.

III. osztály fizet 80 krajcár párpénzt és 1/2 mérő búzát. Ebbe tartoznak a keresetképes napszámosok és mindazon földművesek, akinek birtoka a 6 holdat meg nem haladja, valamint a szegényebb sorsú mesteremberek.

IV. osztály fizet 1Ft. 20 krajcár párpénzt, és 3/4 mérő búzát. Ebbe tartoznak mindazok, akiknek 6-tól 12 hold földjük vagy ennek megfelelő jövedelmű tőkéjük, ipar-vagy kereskedelmi üzletük van.

V. osztály fizet 1Ft 20 krajcár párpénzt és 1 mérő búzát. Ebbe tartoznak mindazok, akiknek 12-től 24

hold földjük vagy ennek megfelelő jövedelmű tőkéjük, ipar- vagy kereskedelmi üzletük van.

VI. osztály fizet 1Ft. 60 krajcár párpénzt, és 1¼ mérő búzát. Ebbe tartoznak azok, akiknek 24-től 48 hold földjük vagy ennek megfelelő jövedelmű tőkéjük, ipar- vagy kereskedelmi üzletük van.

VII. osztály fizet 1 Ft 60 krajcár párpénzt és 1 2/4 mérő búzát. Ebbe tartoznak azok, akiknek 48-tól 96 hold földjük vagy ennek megfelelő jövedelmű tőkéjük, ipar- vagy kereskedelmi üzletük van.

VIII. osztály fizet 1Ft 60 krajcár párpénzt és 1¾ mérő búzát. Ebbe tartoznak azok, akiknek 96-tól 150 hold földjük vagy ennek megfelelő tőkéjük vagy ipar- és kereskedelmi üzletük van.

IX. osztály fizet 1Ft 60 krajcár párpénzt és 2 mérő búzát. Ebbe tartoznak azok, akiknek 150 holdon felüli birtokuk van vagy ilyen jövedelmű tőkéjük, ipar- vagy kereskedelmi vállalatuk van.

„Azok, akiknek birtokuk mellett ipar vagy kereskedelmi üzletük is van, mindegyik kereseti cím után eggyel magasabb osztályba tartoznak. Az adózási kötelezettség kezdődik akkor, midőn valaki a védkötelezettségnek eleget tévén, tartósan szabadságoltatott, vagy hadmentességi adó reá kivettetett.”

A vidéken lakó birtokosok akkor fizettek Ácson adót, ha lakóhelyükön nem tették ezt. Ebben az esetben is csak gabonát, azt is csak fél mértékig.

Ács közbirtokos község volt, azaz több nagybirtok terült el a határában. A több száz vagy több ezer holdas birtokosok között azonban nem volt református.

Kelemen János Lelkész 1900-ban összeszámolta az 1895-ös besorolás szerint az egyes osztályok adófizetőit. Az alábbi eredmény született.

1. osztályba tartozott: 53 adózó. Ők állami adót nem fizettek.

2. osztályba tartozott: 76 adózó. Nagyobb része semmi, kisebb része némi csekély állami egyenes adót fizetett.

3. osztályba tartozott: 298 adózó. Egy része semmi, más része 20 koronán aluli adót fizetett.

4. osztályba tartozott: 60 adózó. Közülük 18-an 20 koronán alul, 42-en 20 koronán felül fizettek állami egyenes adót.

5. osztályba tartozott: 58 adózó. Nekik, valamint a következő osztályosoknak adója a 20 koronát meghaladta.

6. osztályba tartozott: 52 adózó.

7. osztályba tartozott: 28 adózó.

8. osztályba tartozott: 2 adózó.

9. osztályba tartozott egy adózó.

Az első 3 osztályba egyértelműen szegény adófizetők tartoztak. 427-en voltak. A 4. osztály két részre szakadt. Az alsó határán lévő 6 hold földből megélni nem tudtak, részben bérmunkások voltak. A felső határon lévők 12 holddal rendelkeztek, amiből már megélhettek, de közülük többen meglévő földjük mellé béreltek néhány hold földet, esetleg alkalmilag fuvaroztak. Az 5. osztály az, aki már megélt saját földjén, esetenként még napszámost is alkalmazott. A 6. osztálytól fölfelé rendszeresen tartottak cselédet vagy alkalmi bérmunkást. Az ácsi nagybirtokokon munkát vállaló cselédség kizárólag katolikus volt.

REFORMÁTUS EGYHÁZI NAPOK

Győr, 2004. július 9-10-11.

”Nem több-e az élet?” (Máté: 6,25.) volt a jelmondata a Dunántúli Egyházkerület által a győri Széchenyi Egyetem területén megtartott három napos rendezvénysorozatnak. A második napon egy csoport gyülekezetünkben is részt vett a programokon. Néhányan vasárnap is visszatértek. A gazdag választék, az egyidejűleg több helyszínen folyó különböző alkalmak ellenére óriási tömeg volt mindenütt. Kisgyermekkorúaktól aggastyán korúakig voltak szereplők és látogatók egyaránt.

A mozgató és az összetartó erő a Hit ereje volt.

Látogatásunk napján községünk szülötte, Lentulai Attila győri esperes végezte az ünnepi megnyitót. 11-

AZ EGYHÁZ SZOLGÁLATÁBAN

A gondnok és családja

- Gondnok úr, évenként visszanezünk az elmúlt idő alatt megtett tevékenységre, megvizsgáljuk, hogy mi az, amit gyülekezetünk saját körülményeinek jobbítása érdekében tett. Szeretném, ha erről tájékoztatást adna szerény lapunknak.

- Örömteli szívvel teszek eleget a kérésnek. Annál inkább, mert az elmúlt időben is fejlődtünk. Ha visszatekintünk, mint az elmúlt években is tettük, eszembe jut, hogy amikor a fűtést meg sikerült oldani, elbizonytalanodtunk. Vajon tervezhetjük-e ezek után még a padok cseréjét? De kellemes meglepetés ért bennünket. Kis meglévő pénzünkhöz még kaptunk. Nem csökkent a hívek áldozatkészsége, de messze élő testvérünk is jelentős adománnyal segített. Tudják ők, hogy a jókedvű adakozót szereti és megáldja az Isten.

Az így kialakult lehetőség újabb feladat elé állította gyülekezetünket, de engem is. Hiszen felcsillant a reménység, hogy megvalósítsuk régi tervünket; kicseréljük előregedett padjainkat. Az e célból

Hangsúlyozzuk, hogy a fenti elemzés Ácson csak a reformátusokat érintette, így nem ad képet általában a faluról. Az ácsi reformátusság társadalmi helyzetének elemzése bizonyítja azt az általában elfogadott tényt, hogy a Magyar Református Egyház megtartó ereje a kis- és középbirtokosság volt, a módos magyar parasztember.

A 20. század közepén az erőszakoltan kialakított „szocialista falu” ezt elsodorta.

Dr. Alföldi Kálmán
tiszteletbeli presbíter

én délelőtt a tv innét közvetítette a záró istentiszteletet. De összefoglalót közvetített az Örömhír című televíziós adás is.

A résztvevők Magyarországról és a szomszédos országokból érkeztek. Áhítatok, egyházi énekek közös éneklése, a vallásos emberek kulturális érdeklődését elfogadható módon kielégítő előadások, szórakozási formák és még számtalan különbözőalkalom közül lehetett választani. Terjedelmi okok miatt lehetetlen beszámolót adni a történetekről. Csupán azt lehet javasolni, hogy a 2 év múlva Kaposváron sorra kerülő Református Egyházi Napokra már most érdemes a részvételt elhatározni, és majd a szálláshelyet idejében lefoglalni.

összehívott presbíteri megbeszélésen úgy határoztunk, hogy ha a meglévő anyagi fedezetünk megengedi, akkor lépni kell a megvalósítás érdekében. Még azt is megvizsgáltam, hogy az ÁFA visszatérítés várható összege mekkora, hiszen az is a fedezet része lehet. Következett a kivitelező kiválasztása és a megegyezés a költségekben. Lépésről lépésre előbbre jutottunk. Nagyon siettünk, mert nem tudhattuk, hogy az Unióba történő belépés után is visszakapjuk-e az ÁFA-t. Az Isten velünk volt, minden sikerült. Gyorsan ment a bontás és az építés. Talán a gyülekezeti tagok is meglepődtek azon, milyen gyorsan elkészültünk. És azt látom, nem csak nekem, de valamennyinknek tetszik: minőség, kivitelezés és küllem szempontjából is. Örömmel, meglelégedéssel adhatunk hálát érte Istennek. Köszönöm valamennyi testvéremnek is minden segítségét, az adományokat, szellemi vagy kétféle segítséget, és az ügyünk érdekében elmondott imákat is.

Többen megkérdezték tőlem mostanában, hogy ezzel most már befejeztük-e a munkát. De hát be lehet

fejezni? Ha visszatekintünk, láthatjuk, nagyon hosszú út vezetett el bennünket eddig. Voltak göröngyös nehéz napok, de végül mindig örömet hoztak számunkra. Lehet, hogy az építkezést egy időre befejeztük, de még fontosabb feladat vár gyülekezetünkre, hangsúlyozottabban lelkipásztorunkra. Elsősorban az ő vállát nyomja az újabb feladat. Nem hivatkozhatunk örökre az elmúlt 40 évre. Az azt követő 15 évben sokan konfirmálóztak, de úgy veszem észre, közülük az új padokat kevesen koptatják. Itt a fő feladat a lelkipásztoré, aki szervezheti ehhez a gyülekezet segítségét, de neki kell elsősorban összetartani a híveket.

Fiataljaink közül kiemelkedik Jenei István presbiter társunk aktivitása. Önként vállalta a templomudvar bejárat melletti kis park gondozását. Rózsákkal beültette, rendszeresen gondozza, öntözi, nyírja a fűvet. Köszönjük az ő munkáját is. Templomunk és környéke mindannyinké. Továbbra is szeressük, gondozzuk ennek megfelelően.

- Van-e most olyan egyéb tennivaló, aminek a megoldása érdekében dolgozni kell?

- Hát majdnem nem merek erre a kérdésre válaszolni. Távlati tervünkben van – amire tulajdonképpen Polgármester úrtól ígéretet is kaptunk -, templomunk esti külső megvilágítása. Ez községünk egyetlen műemlék épülete. Polgármester úr kivételt nem kíván tenni, tervbe vette mindkét templom, a Polgármesteri Hivatal és Emlékpark éjszakai megvilágítását. Gyönyörű lenne.

- Terikét, a gondnokasszonyt kérdezem. Tudom azt, hogy a gyülekezeti élettel, a templommal, az építkezésekkel, a dolgok zökkenőmentes folyásával kapcsolatban férjének elég sok elfoglaltsága van. Erre sok idő kell. Ez itthon, a családi életben, a ház körüli munkában nem okoz-e problémát?

- Ebből sok probléma nincsen. Belenyugodtam. Sokszor távol van, néha többet, mint idehaza. De nyugdíjasok vagyunk, megoldható a problémánk. Távollétével kapcsolatban belátó vagyok, tudom, hogy ennél jobb ügyben, jobb helyen, jobb cél érdekében nem fáradozhatna.

Arra mindig van időnk, hogy vasárnaponként együtt elmenjünk mindkét istentiszteletre. Csak

munkaszervezés kérdése, hogy mégis van friss ebédünk. Hiszem, hogy aki az Úrnak szolgál, teljesebb, hosszabb életet kap. Sok bizonyíték van erre. Gondoljunk Körmendi Lajosné nagytiszteletű asszonyra. Talán a mai napig szolgál. Az idén volt konfirmálkozásom 50-dik évfordulója, ezt a templomban is megünnepeltük pünkösdkor. Nagytiszteletű asszonnyal levelezünk, kis csoportunkról fényképet küldtem neki. Ezt a 90-es éveiben járó nagytiszteletű asszony szinte postafordultával köszönte meg egy szép levélben. Arra kérem az Urat, adjon erőt, egészséget nekünk is, hogy tovább tudjunk szolgálni.

- Terveim között szerepelt, hogy az unokát, Süveg Barnát is megkérdezem „kiskántorságáról”. Ugyanis téli 3 hónapos távollétemben Nagy Ildikó tanárnő vagy Barni látta el a kántori szolgálatot. Távolléte miatt levélben kaptam meg a választ. Íme, közreadom:

- Hogyan lettem kiskántor? A kántorságot ellátó Héregi Kálmán bácsi januárban 3 hónapra Floridába utazott. Őt Nagy Ildikó tanárnő helyettesítette egy ideig de neki több elfoglaltsága is volt. Én zeneiskolai és általános iskolai tanítványa is vagyok, ismeri a képességeimet. Bizalommal merte ajánlani, hogy elfoglaltsága esetén én őt helyettesíthetem.

Megtisztelő nagy feladat volt ez számomra, örömteli szívvel és nagy buzgósággal készültem. Óriási megtiszteltetésnek éreztem, hogy hatodikos, 12 esztendőes gyerek létemre rám bízna ekkora feladatot. Nagyon szívesen szolgáltam bármikor, has rám került a sor; pl. húsvétkor az Úrvacsorával egybekötött istentiszteleten, vasárnap esténként vagy a szerdai bibliaórákon. A kedves gyülekezeti tagjaink bármelyik éneket kérték, kottáról szívesen eljátszottam. Megelégedésük és hálájuk jeléül még csokival is megajándékoztak engem. Nagymamámon keresztül még pusztit is küldtek számomra, ami nekem máig jóleső érzés. Örök élmény marad számomra, szükség esetén bármikor szívesen vállalom a szolgálatot. Ebben a tanévben leszek 7. osztályos, tehát konfirmálkozni fogok. Ezért még inkább szeretném több alkalommal is szolgálni egyházamat.

Köszönöm a beszélgetést és a kedves levelet

Héregi Kálmán

HITTANOS GYEREKEK KIRÁNDULÁSA

Idén nyáron kis idővel később került sor a szokásos nyári kirándulásra, melyet a gyerekek már nagyon vártak, hiszen már egy héttel előbb kimentek a tópartra a szervezett idő előtt. Gondnokunk, Sebestyén

Miklós és felesége így kétszer „kirándultatta meg” a hittanosokat. A hivatalos időpont végül is június 16-án volt, s nagy örömmel vettek részt a gyerekek mindenféle sport tevékenységben, játékban. De természetesen a lángos evésben és a fagyalt

nyalogatásában is. Nem maradhatott el a kötélhúzás és a focimérkőzés sem. Bár csak az ácsi tóparton játszhattak a gyerekek, mégis nagyon jól érezték magukat. De nem csak ők, hanem gyülekezetünk néhány kedves felnőtt tagja is, aki eljött erre a nyári alkalomra. A jól sikerült összejeövetel láttán meg kellene fontolni más családok együttlétét, tóparti kirándulás szervezését is, közös bográcsgulyás, halászlé stb. főzéssel egybekötve. A korosabb

konfirmandus gyerekek számára nagyobb lélegzetű kirándulást pl. Pápára, Debrecenbe, ahogyan ez szokás más gyülekezeteknél. Véleményem szerint biztosan lenne jelentkező a gyermekek közül egy olyan nyári pár napos táborra is, amelyet itt, községünkön belül tartunk.

Semseiné Késmárky Ágnes
III. éves teológus

TÁBOROZÁS

A református hittanos tanulók a múlt évig a nyári szünetben Fonyóligeten táborozhattak egyházi szervezésben. Folyó évtől Balatonfenyves az új helyszín. Megváltozott a szervezés is, minimum 10 tanuló kell egy gyülekezetből és

felügyelőnek a helyi lelkész a táborozás időtartamára. Tőlünk kellő számú jelentkező hiányában az idén nem vettek rész tanulók a balatonfenyvesi egyházi üdülőben –adta meg a tájékoztatást Molnár István lelkész.

KÍSÉRD LÉPTEINK...

Pünkösdkor az alábbi 14 konfirmandus tett bizonyosságot vallásismereti felkészültségéről a Gyülekezet előtt: Bartha Gábor – Brilich Nóra – Csabai Eszter – Horváth Ágota –

Kelemen Barbara – Keszi Barbara – Komlói Gergely – Németh József – Pintér Zoltán – Róka Kitty – Rosta Krisztina – Tóth Betti – Varga Tamás – Vörös Milán.

Akiket megkereszteltünk:

Vörös Zsanett
Gyevnár Márk Tibor
Békási Richard
Csere Ramóna Tímea
Koczás Réka
Péntek Balázs
Péntek Gergely
Bedecs Krisztofer
Bábik Tímea
Szabó Roland
Böröcz Dávid
Böröcz Bernadett
Tóth Martin
Dömötör Dóra
Dávid Márk
Dávid János

Takács Kitty

Péczi Virág

Házasságot kötöttek:

Bérczi József – Vasi Zsanett
Diána
Jankovics Szabolcs – Kámfor
Mónika

Akiktől elbúcsúztunk:

Alföldi Lajos 80
Szabó Endréné
Ábrahám Ilona 57
Kopócs Bálint 81
Herczeg Lajosné
Péntek Vilma 94
Papp Erzsébet 74
Bartal Károlyné

Ágoston Eszter 79

Unger Péterné

Pais Erzsébet 80

Molnár Károly 86

Csere László 57

Vörös Kálmánné

Koós Mária 81

Molnár Dánielné

Varga Julianna 68

Ódor Károly 90

Angyal Károlyné

Karácsony Mária 84

Szabó Lajosné

Csémi Emilia 83

Szabó Istvánné

Vurcz Ilona 85

Keszán Sándor 50

Az adatok a 2004.április 1-2004. augusztus 22. közötti állapotot tükrözi

A Magyarországi REFORMÁTUS EGYHÁZ KÁLVIN JÁNOS KIADÓJA ÉS A MAGYAR BIBLIATÁRSULAT ALPÍTVÁNY kiadványairól tájékozódni lehet a www.datanet.hu/bibliatarsulat/ és a www.datanet.hu/kalvinkiado/ internetes honlapon. Ingyenes hírlevél kérhető a kiadók:1113 Budapest, Bocskai út 35. címén vagy a 06-386-8267-es budapesti telefonszámon. INTERNETES RENDELÉS ESETÉN 10% KEDVEZMÉNYT ADNAK. (Érdemes tájékozódni, óriási a választék. Minden korosztály részére sok-sok hasznos és érdekes témában kínálnak értékálló olvasmányokat. Különböző betűméretű és fordítású Bibliákat, különböző betűméretű énekeskönyveket lehet rendelni, és természetesen mindazokat a prózai vagy verses műveket, melyek az elmúlt időszakban tiltólistán szerepeltek csak.)